

[Службени лист, 19 јул 1996, Број 33, год. V, стр. 2]

409.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

**УКАЗ
О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЈУГОСЛОВЕНСКОМ ДРЖАВЉАНСТВУ**

Проглашава се Закон о југословенском држављанству, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 16. јула 1996. године и на седници Већа република од 16. јула 1996. године.

Пр бр. 217
16. јула 1996. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Зоран Лилић, с. р.

**ЗАКОН
О ЈУГОСЛОВЕНСКОМ ДРЖАВЉАНСТВУ****I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ**

Члан 1.

Југословенско држављанство стиче се и престаје под условима утврђеним овим законом.

Члан 2.

Југословенско држављанство стиче се:

- 1) пореклом;
- 2) рођењем на територији Југославије;
- 3) пријемом;
- 4) по међународним уговорима.

Члан 3.

Југословенско држављанство престаје:

- 1) отпустом;
- 2) одрицањем;
- 3) по међународним уговорима.

Члан 4.

Југословенски држављанин који има и држављанство стране државе сматра се југословенским држављанином кад се налази на територији Савезне Републике Југославије (у даљем тексту: Југославија).

Члан 5.

(1) Југословенском држављанину престаје држављанство републике чланице престанком југословенског држављанства, а странац стиче држављанство републике чланице стицањем престанком југословенског држављанства.

(2) Држављанин републике чланице има на територији друге републике чланице иста права и дужности као и њени држављани.

Члан 6.

(1) Југословенско држављанство доказује се изводом из матичне књиге рођених или изводом из матичне књиге југословенских држављана.

(2) Лице рођено у иностранству и лице које је као странац, у складу са овим законом примљено у југословенско држављанство, југословенско држављанство доказује изводом из матичне књиге југословенских држављана.

(3) У иностранству југословенско држављанство доказује се изводом из матичне књиге рођених или изводом из матичне књиге југословенских држављана или важном путном исправом југословенског држављанина.

II. СТИЦАЊЕ О ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ДРЖАВЉАНСТВА**1. Стицање држављанина пореклом**

Члан 7.

Југословенско држављанство стиче пореклом:

- 1) дете чија су ова родитеља у тренутку његовог рођења југословенски држављани;
- 2) дете рођено у Југославији, чији је један од родитеља у тренутку рођења детета југословенски држављанин;

YUGOSLAVIE

3) дете рођењо у иностранству, чији је један од родитеља у тренутку рођења детета југословенски држављанин, а други је непознат или непознатог држављанства или без држављанства.

Члан 8.

(1) Југословенско држављанство стиче пореклом дете рођењо у иностранству, чији је један од родитеља у тренутку рођења детета југословенски држављанин, а други је страни држављанин, ако до навршене 18. године живота буде пријављено као југословенски држављанин код надлежног дипломатског ил консуларног представништва Југославије и ако поднесе захтев за упис у матичну књигу југословенских држављана.

(2) Захтев за упис детета у матичну књигу југословенских држављана може поднети старалац. Ако је дете под старатељством, пријаву може поднети старалац. Ако је дете старије од 14. година, потребна је и његова сагласност.

(3) Ако дете рођено у иностранству, чији је један од родитеља у тренутку његовог рођења југословенски држављанин, остане без држављанства, стуче југословенско држављанство и ако није пријављено као југословенски држављанин, односно уписано у матичну књигу југословенских држављанства у смислу става 1. овог члана.

Члан 9.

(1) Под условима из члана 8. став 1. овог закона, југословенско држављанство стиче и лице старије од 18 година живота ако до навршене 23. године живота поднесе захтев за упис у матичну књигу југословенских држављана.

(2) Захтев из става 1. овог члана подноси се органу надлежном за вођење матичне књиге југословенских држављана.

Члан 10.

(1) Под условима из чл. 7, 8 и 9. овог закона, југословенско држављанство стиче и усвојеник – странац, у случаја потпуног усвојења.

(2) Захтев за упис усвојеника странца у матичну књигу југословенских држављана подноси усвојилац – југословенски држављанин.

(3) Захтев из става 2. овог члана може поднети усвојеник старији од 18 година живота до навршене 23. године живота. {*стр. 2}

2. Стицање држављанства рођењем на територија Југославије

Члан 11.

(1) Дете рођено или нађено на територија Југославије (нахоче) стиче југословенско држављанство рођењем ако су му оба родитеља непозната или непознатог држављанства или без држављанства.

(2) Детету из става 1. овог члана може престати југословенско држављанство ако се до навршене 18. године живота утврди да су мњ оба родитеља страни држављани. Држављанство му престаје ђа захтев родитеља даном достављања решења.

(3) Ако је дете старије од 14 година, за престанак југословенског држављанства потребна је његова сагласност.

3. Стицање држављанства пријемом

Члан 12.

(1) Странац коме је, сходно прописима о кретању и боравку странаца, одобрено стално настањење у Југославија може бити, на свој захтев, примљен у југословенско држављанство под условом:

1) да је навршио 18 година живота, или закључно брак с југословенским држављануном без обзира на године живота;

2) да има отпуст из страног држављанства или да поднесе доказ да ће отпуст добити ако буде примљен у југословенско држављанство;

3) да у месту сталног настањења има запослење или други извор средстава за своје издржавање чланова своје породице;

4) да у Југославији није кажњаван казном затвора за кривично дело које га чини неподобним за пријем у југословенско држављанство;

5) да се из његов понашања може закључити да ће бити лојалан грађанин Југославије.

(2) Услов из тачке 2. става 1. овог члана ичпуњен је ако је захтев поднело лице без држављанства или лице које пружи доказ да ће по закону земље чији је држављанин изгубити држављанство пријемом у југословенско држављанство.

(3) Ако страна држава не дозвољава отпуст из држављанства или за отпуст поставља услове које странац не може испунити без битне штете по његову егзистенцију и егзичтенцију његове породице, устов из става 1. тачка 2. овог члана ичпуњен је ако подносилац захтева да изјаву да се одриче страног држављанства ако стекне југословенско држављанство.

Члан 13.

Југословенски ичљеник и члан његове породице могу бити примљени у југословенско држављанство ако ичпуњавају услове из члана 12. став 1. тач. 4. и 5. овог закона.

Члан 14.

(1) У југословенско држављанство може бити примљен и странац који нема отпуст из страног држављанства, без обзира на то да ли му је одобрено стално настањење у Југославији и да ли има запослење или други извор средстава за издржавање, ако његов пријем у југословенско држављанство изичкују међународни и други интереси Југославије, ако има нарочитих заслуга за Југославију или ако је то неопходно из научних, економских, културних, националних или сличних разлога.

(2) О пријему у југословенско држављанство из става 1. овог члана одлучује Савезна влада.

Члан 15.

(1) Ако оба родитеља стекну југословенско држављанство пријемом, на њихов југословенско држављанство стиче и њихово дете које није навршило 18 година живота.

(2) Ако један од родитеља стекне југословенско држављанство пријемом, на захтев тог родитеља југословенско држављанство може стећи и његово дете које није навршило 18 година живота ако ч тим родитељем живи у Југославији.

(3) Уз захтев из става 2. овог члана подноси се сагласност другог родитеља. Сагласност другог родитеља не подноси се ако је тај родитељ лице без држављанства.

(4) Ако други родитељ не да сагласност за пријем детета у југословенско држављанство, сагласност даје надлежни орган старатељства.

(5) Ако је дете старије од 14 година, за пријем у југословенско држављанство потребна је и његова сагласност.

Члан 16.

(1) У случају непотпунског усвојења усвојеник старанац који није навршио 18 година може на захтев усвојоца који је југословенски држављанин стећи југословенско држављанство ако са усвојоцем стално живи у Југославији.

(2) Ако је усвојениктарији од 14 година, за пријем у југословенско држављанство потребна је и његова сагласност.

Члан 17.

(1) Орган који је донео решење о пријему у југословенско држављанство може поништити то решење ако се утврди да је пријем у југословенско држављанство извршен на основу јавне изјаве или намерног прикривања битних чињеница или околности које су утицале на доношење одлуке.

(2) Ако је то у интересу детета, поништење решења из разлога из става 1. овог члана не мора обухватити дете до навршене 18. године живота које је пријемом стекло југословенско држављанство.

4. Стицање држављанства по међународним уговорима

Члан 18.

(1) Југословенско држављанство може се стећи на основу потврђеног уговора.

(2) Међународним уговором из става 1. овог члана може се установити двојно држављанство, под условом узајамности.

III. ПЕСТАНАК ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ДРЖАВЉАНСТВА

1. Престанак држављанства отпустом

Члан 19.

(1) Југословенском држављанину престаје југословенско држављанство отпустом ако поднесе захтев за отпуст и ако испуњава следеће услове:

1) да је навршио 18 година живота;

2) да нема сметњи погледу војне обавезе;

3) да је измирно порезе и друге законске обавезе;

4) да је регулисао имовинскоправне обавезе из брачног односа и односа родитеља и деце према лицима која живе у Југославији;

5) да се против њега у Југославији не води кривични поступак због кривичног дела за које се гони по слџбеној дужности, а ако је у Југославији осуђен на казну затвора – да је ту казну издржао;

6) да има страном држављанство или даказ да ће бити примљен у страном држављанство.

(2) У поступку отпуста из југословенског држављанства по захтеву војног лица или цивилног лица на служби у Војсци Југославије прибавиће се мишљење савезног органа надлежног за послове одбране.

Члан 20.

Отпуст из југословенског држављанства неће се одобрити:

1) ако је то неопходно из разлога безбедности или одбране земље, из пазлога узајамности или ако то захтевају економски или други интереси Југославије;

2) војним обвезницима, ако савезни орган надлежан за послове одбране у поступку утврди да у погледу војне обавезе има сметњи за отпуст.

Члан 21.

(1) Југославенски држављанин који је поднео захтев за отпуст из југословенског држављанства може истим захтевом затражити отпуст из југословенског држављанства и за своју децу до навршене 18. године живота. Уз захтев за отпуст из југословенског држављанства детета подноси се сагласност другог родитеља и мишљење надлежног органа старатељства. Ако је дете старије од 14 година, подноси се и његова сагласност.

(2) Ако су родитељи разведени, захтев за отпуст из држављанства детета може поднети само родитељ коме је дете правноснажном судском одлуком поверено на чување и вачпутање.

(3) Ако други родитељ не да сагласност за отпуст детета из југословенског држављанства, или је лишен пословне способности или родитељског права, захтев за отпуст детета из југословенског држављанства ће се прихватити ако је то, по мишљењу надлежног органа старатељства, у интересу детета.

Члан 22.

YUGOSLAVIE

(1) У случају потпуног усвојења, усвојенику до навржене 18. године живота престаје југословенско држављанство орпустом, ако захтев за престанак држављанства поднесе усвојилац који је странац или усвојилац који је поднео захтев за отпуст из југословенског држављанства и ако су ичпуњени слови из члана 21. овог закона.

(2) Детету неће престати југословенско држављанство потпуним хучвојењем ако би тиме остало без држављанства.

Члан 23.

(1) Ако лице које је добило отпуст из југословенског држављанства не стекне странo држављанство у року од годину дана од дана достављања решења о отпусту, орган који је донео решење може га поништити на писмени захтев тог лица.

(2) Захтев за поништење решење о отпусту из југословенског држављанства може се поднети у року од три месеца од истека рока из става 1. овог члана.

(3) Решење о отпусту из југословенског држављанства поништиће се на захтев лица из става 1. овог члана ако то лице остало без држављанства.

1. Престанак држављанства одрицањем

Члан 24.

(1) Пунолетан југословенски држављанин који је рођен и живи у иностранству, а има и странo држављанство, може се до навршене 23. године живота одрећи југословенског држављанства.

(2) У погледу одрицања од држављанства детета до навршене 18. године живота сходно се примењују одредбе члана 21. овог закона.

3. Престанак држављанства по међународним уговорима

Члан 25.

Југословенско држављанство може престати на основу потврђеног међународног уговора.

IV. ПОНОВНО СТИЦАЊЕ ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ДРЖАБЉАНСТВА

Члан 26.

(1) Лице које је отпуштено из југословенског држављанства и стекло странo држављанство и лице коме је, на захтев родитеља, престало југословенско држављанство отпустом или одрицањем може поново стећи југословенско држављанство ако поднесе захтев за поновно стицање југословенског држављанства и ако најмање годину дана непрекидно борави у југославији.

(2) Захтев за поновно стицање југословенског држављанства лица из става 1. овог члана одбиће се ако постоји нека од сметњи из члана 12, став 1, тач. 1, 4, и 5, овог закона.

V. РЕШАВАЊЕ СУКОБА РЕПУБЛИЧКИХ ЗАКОНА О ДРЖАБЉАНСТБУ

Члан 27.

(1) Дете стиче држављанство републике чланице чије држављанство имају оба родитеља у тренутку његовог рођења.

(2) Ако родитељи детета у тренутку његовог рођења имају држављанство различитих република чланица, дете стиче држављанство републике чланице по закону републике на чијој је територији рођено ако држављанство те републике има један од родитеља. Родитељи могу споразумно да одреде да дете стиче држављанство републике чланице по закону републике чији је држављанин други родитељ.

(3) Дете рођено у иностранству, чији родитељи у тренутку његовог рођења имају држављанство различитих република чланица, стиче држављанство републике чланице једног од родитеља по закону републике коју они споразумно одреде.

(4) Ако се споразум из стаба 3, овог члана не постигне, дете стиче држављанство републике чланице по закону републике на чијој је територији уписано у матичну књигу рођених, односно по закону републике чији држављанство има родитељ који дете пријави као југословенског држављанства надлежном дипломатическом или консуларном представништву Југославије и затражи упис детета у матичну књигу југословенских држављана.

(5) Ако један од родитеља није жив, ако је лишен пословне способности или родитељског права или је непознат, изјаву о држављанству републике чланице детета даје други родитељ.

(6) Одредбе ст. 1 по 5. овог члана примењују се ина одређивање држављанства републике чланице усвојеника – странца који је потпуним усвојењем стекао југословенско држављанство.

Члан 28.

(1) Лице које стекне југословенско држављанство пријемом стиче држављанство републике чланице на чијој територији се ђастани.

(2) Југословенски исељеник стиче држављанство републике чланице за које се изјасни у захтеву за пријем у југословенско држављанство.

(3) Ако је родитељ или брачни друг лица из става 1. овог члана југословенски држављанин, то лице може стећи држављанство републике чланице родитеља или брачног друга.

VI. ПОСТУПАК ЗА СТИЦАЊЕ ИЛИ ПРЕСТАНАК ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ДРЖАБЉАНСТВА И УТВЕРЂИВАЊЕ ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ДРЖАБЉАНСТВА

Члан 29.

О захтевима за стицање југословенског држављанства пријемом и на основу међународних уговора, као и о престанку југословенског држављанства одлучује савезни и републики орган надлежан за унутрашње послове, у складу са својим надлежностима утврђеним законом.

Члан 30.

(1) Захтев за пријем, захтев за отпуст и захтев за поновно стицање југословенског држављанства подносе се лично или преко пуномоћника, на прописаном обрасну.

(2) За лице лишено пословне способности захтев подноси старала старалац.

(3) Захтев за пријем, захтев за отпуст и изјама о одрицању од југословенског држављанства подноси се савезном органу надлежном за унутрашње послове, непосредно или преко надлежног дипломатског или консуларног предваиштва Југославије. Захтев за поновни пријем у југословенско држављанство подноси се савезном органу надлежном за унутрашње послове.

(4) Захтев за пријем, захтев за отпуст и изјаву о одрицању југословенског држављанства надлежно дипломатско или консуларно представништво Југославије проследиће, без одлагања, савезном органу надлежном за унутрашње послове.

Члан 31.

(1) Ако се поступак за утврђивање, стицање или престанак југословенског држављанства, покренут на захтев странке, не може наставити или окончати без предузимања одређене радње подносиоца захтева, сматраће се да је захтев повучен ако и поред упозорења надлежног органа подносилац захтева у датом року не изврши радњу која је потребна за наставак или окончање поступка, односно ако се због непредузимања те радње може закључити да више није заинтересован за наставак поступка.

(2) Поступак се може обуставити из разлога наведених у ставу 1. овог члана по истеку три месеца од дана упозорења, односно шест месеци ако странка борави у иностранству.

Члан 32.

(1) Југословенско држављанство се стиче, односно престаје даном достављања решења о пријему у југословенско држављанство или отпуст из југословенског држављанства, а у случају престанка одрицања – подношењем изјаве о одрицању.

(2) Савезни орган надлежан за унутрашње послове дужан је да правоснажно решење о стицању или престанку југословенског држављанства достави одговарајућем органу надлежном за вођење матичних књига и органу надлежном за вођење регистра становништва.

Члан 33.

Дете, односно лице из чл. 7. до 11. овог закона сматра се југословенским држављанином од рођења.

Члан 34.

Отпуст из југословенског држављанства неће се дати, односно неће се прихватити одрицање од југословенског држављанства док траје ретно стање, стање непосредне ратне опасности и ванредно стање. [*стр. 4]

Члан 35.

(1) Ако неко лице није уписано у матичну књигу рођених или у матичну књигу југословенских држављана, савезни орган надлежан за унутрашње послове утврдиће држављанство тог лица ђа његов захтев.

(2) О утврђивању југословенског држављанства савезни орган надлежан за унутрашње послове доноси решење.

(3) Ако орган из става 1. овог члана југословенско држављанство лицу које је рођено у иностранству или које је као странац примљено у југословенско држављанство, уписаће га у матичну књигу југословенских држављана.

Члан 36.

(1) Ако савезни орган надлежан за унутрашње послове у поступку утврди да је неко лице стекло југословенско држављанство супротно прописима о држављанству који су важили стицања држављанства, нарочито на основу јажне или фалсификоване исправе или изјаве, на основу нетачних чињеница или других злоупотреба и неправилности у спроведеном поступку, донеће решење о поништењу стицања југословенског држављанства тог лица.

(2) Савезни орган ђадлежан за унутрашње послове дужан је да решење о поништењу стицања југословенског држављанства достави органу надлежном за вођење матичних књига и органу надлежном за вођење регистра становништва.

VII. ЕВИДЕНЦИЈЕ О ДРЖАВЉАЖНСТЧлан 37.

(1) Југословенско држављанство уписује се у матичну књигу рођених.

(2) За југословенске држављане који су рођени у иностранству, као и за лица која су као странци примљена у југословенско држављанство, југословенско држављанство уписује се у матичну књигу југословенских држављана, на прописан начин.

(3) Матичну књигу југословенских држављана води савезни орган надлежан за унутрашње послове.

(4) Упис у матичну књигу југословенских држављана врши се на захтев заинтересованог лица, а за лица која су примљена у југословенско држављанство по одредбама овог закона – по слђжбеној дужности.

(5) Захтев за упис у матичну књигу југословенских држављана подноси се савезном органу надлежном за унутрашње послове, непосредно или преко надлежног дипломатског или консуларног представништва Југославије.

(6) Извод из матичне књиге југословенских држављана издаје савезни орган надлежан за унутрашње послове на прописаном обрасцу.

Члан 38.

YUGOSLAVIE

У матичној књизи југословенских држављана воде се следећи подаци:

- 1) редни број;
- 2) презиме име;
- 3) име оца;
- 4) име и девојачко презиме мајке;
- 5) датум, место и држава рођења;
- 6) јединствени матични број грађана;
- 7) занимање и школска спрема;
- 8) датум уписа;
- 9) основ уписа;
- 10) датум брисања;
- 11) примедба.

Члан 39.

Списи који се односе на упис у матичну књигу југословенских држављана трајно се чувају.

Члан 40.

Извод из матичне књиге југословенских држављана издаје се на захтев заинтересованог лица.

Члан 41.

(1) У евиденцији о стицању југословенског држављанства (пријемом, поновним стицањем и на основу међународних уговора) воде се следећи подаци:

- 1) презиме и име;
 - 2) датум, место и држава рођења;
 - 3) јединствени матични број грађана;
 - 4) занимање и школска спрема;
 - 5) место сталног настањења, односно боравиште у време пријема југословенског држављанства;
 - 6) страном држављанство до пријема у југословенско држављанство;
 - 7) број и датум решења о стицању југословенског држављанства;
 - 8) начин и правни основ стицања југословенског држављанства;
 - 9) датум стицања југословенског држављанства;
 - 10) републичко држављанство;
 - 11) податак о упису у матичну књигу рођених.
- (2) Евиденција из става 1. овог члана води се на прописан начин.

Члан 42.

(1) У евиденцији о престанку југословенског држављанства воде се следећи подаци:

- 1) презиме и име;
 - 2) датум, место и држава рођења;
 - 3) јединствени матични број грађана;
 - 4) занимање и школска спрема;
 - 5) пребивалиште, односно боравиште у време престанка југословенског држављанства;
 - 6) страном држављанство које се стиче;
 - 7) број и датум решења о престанку југословенског држављанства;
 - 8) начин и правни основ престанка југословенског држављанства;
 - 9) датум престанка југословенског држављанства;
 - 10) датум исељења;
 - 11) разлог за захтев за престанак југословенског држављанства;
 - 12) податак о упису у матичну књигу рођених.
- (2) Евиденција из става 1. овог члана води се на прописан начин.

Члан 43.

(1) Подаци о југословенском држављанству који се воде у евиденцији чувају се у органу који води евиденцију 50 година после смрти или престанка држављанства лица на које се ти подаци односе.

(2) По истеку рока из става 1. овог члана подаци се архивирају.

Члан 44.

(1) Орган надлежан за вођење евиденцији о држављанству може податке из евиденцији коју води давати искључиво државним органима, под следећим условима:

- 1) да је орган који тражи податке законом или другим прописима овлашћен да те податке тражи прима;
- 2) да су органу који тражи податке ти подаци неопходим за извршавање послова из његове надлежности;
- 3) да те податке није могуће прибавити на други начин или би њихово прибављање захтевало нечразмерно високе трошкове.

(2) Корисници података из става 1. овог члана могу поставити податке другим корисницима и могу их користити само за намене за које су их добили.

Члан 45.

Подаци из евиденција о југословенском држављанству могу се под условом узајамности доставити органима страних држава;

- 1) ако се достављају органу станае државе надлежном за послове држављанства;
- 2) ако се прималац податка обавезе да ће добијене податке користити само у вези с поступком регулисања држављанства или само ако је то неопходно за вођење кривичног поступка или ако достављање тих података несумњиво корисни лицу на које се односе;
- 3) ако је у седишту органа коме се подаци достављају обезбеђена заштита личних података и за странце.

VIII. ПРЕЛАЗНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 46.

Југословенским држављанином, у смислу овог закона, сматра се држављанин СФРЈ који је на дан проглашења Устава Савезне Републике Југославије 27. априла 1992. године имао држављанство Републике Спбије или Републике Црне Горе, као и његова деца рођена после тог датума.

Члан 47.

(1) Југословенско држављанство може стећи држављанин СФРЈ који је имао држављанство друге републике СФРЈ (у даљем тексту: држављанин друге републике СФРЈ), који је на дан проглашења Устава Савезне Републике Југославије априла 1992. године имао пребивалиште на територији Југославије и деца тог држављанина рођена после тог датума, као и држављанин друге републике СФРЈ који је прихватио превођење у професионалног официра и професионалног подофицира, односно цивилно лице на слџби у Војсци Југолавије и члан његове уже породице (брачни друг и деца) – ако нема друго држављанство.

(2) Држављанин друге републике СФРЈ савезном органу надлежном за унутрашње послове подноси захтев за упис у матичну књигу југословенских држављана у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона. У оправданим случајевима захтев се може поднети и после истека тог рока, али не дуже од три године од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Захтев за упис у матичну књигу југословенских држављана држављанин друге републике СФРЈ подноси савезном органу надлежном за унутрашње послове непосредно или преко надлежног дипломатског или консуларног представништва Југославије.

(4) Уз захтев упис у матичну књигу југословенских држављана прилаже се изјава да подносилац захтева нема друго држављанство или изјава да се одрекао другог држављанства, коју подносилац захтева лично потписује.

(5) Захтев за упис у матичну књигу југословенских држављана детета држављанина друге републике СФРЈ које није навршило 18 година живота подноси родитељ. Ако је дете старије од 14 година, за упис у матичну књигу југословенских држављана тражи се његова сагласност.

Члан 48.

(1) У југословенско држављанство може бити прихваћен држављанин СФРЈ који збор своје националне, верске или политичке припадности или залагања за поштовање, верске или политичке припадности или залагања за поштовање људских права и слобода избегне на територију југославије и који савезном органу надлежном за унутрашње послове поднесе захтев за прихватање у југословенско држављанство, а нема друго држављанство.

(2) У југословенско држављанство може бити прихваћен и држављанин СФРЈ који борави у иностранству, а нема друго држављанство.

(3) О испуњености услова за прихватање у југословенско држављанство из ст. 1. и 2. овог члана одлучује савезни и републики орган надлежан за унутрашње послове, у складу са својим надлежностима утврђеним законом, ценећи оправданост разлога у поднесеном захтеву и водећи рачуна о интересима безбедности, одбране и међународног положаја Југославије.

(4) Захтев за прихватање у југословенско држављанство подноси се савезном органу надлежном за унутрашње послове непосредно или преко дипломатског или консуларног представништва Југославије. Захтев за прихватање у југословенско држављанство дипломатско или консуларно представништво Југославије проследиће савезном органу надлежном за унутрашње послове, без одлагања.

(5) Уз захтев за прихватање у југословенско држављанство подносилац захтева прилаже изјаву да нема друго држављанство или да се одрекао другог држављанства, коју лично потписује.

(6) У захтеву за прихватање у југословенско држављанство посебно се наводе околности и чињенице које указују на прогањање из разлога из става 1. овог члана и место боравка у Југославији.

(7) Захтев за прихватање у југословенско држављанство детета које није навршило 18 година живота подноси родитељ. Ако је дете старије од 14 година, за стицање држављанства тражи се његова сагласност.

(8) У захтеву за прихватање у југословенско држављанство наводи се држављанство републике чланиче које подносилац жели да прими.

(9) Југословенско држављанство се стиче даном достављања решења о прихватању у југословенско држављанство.

Члан 49.

(1) Ако се утврди да је пријем или отпуст из југословенског држављанства, упис у матичну књигу југословенских држављана, односно прихватање у југословенско држављанство извршено на основу лажне изјаве или намерног прикривања битних чињеница или околности, решење о пријему књигу, одјосно решење о прихватању у југословенско држављанство ће се поништити.

(2) Ако је то у интересу детета, поништење решења о пријему, односно отпусту из југословенског држављанства, односно поништење решења о прихватању у југословенско држављанство из разлога из става 1. овог члана не мора обухватити дете до навршене 18. године живота.

(3) Решење о пријему, односно отпусту из југословенског држављанства и упису у евиденцију о југословенском држављанству, односно решење о прихватању у југословенско држављанство не може се поништити ако би лице на које се решење односи остало без држављанства.

Члан 50.

YUGOSLAVIE

(1) О упису у матичну књигу југословенских држављана, држављанина друге републике СФРЈ и прихватању у југословенско држављанство води се евиденција.

(2) У евиденцији из става 1. овог члана воде се следећи подаци:

- 1) презиме и име;
 - 2) датум и место рођења;
 - 3) јединствени матични број грађана;
 - 4) занимање и школска спрема;
 - 5) пребивалиште, односно боравиште у време стицања југословенског држављанства;
 - 6) држављанство републике која је била у саставу СФРЈ;
 - 7) бројдатум решења о стицању југословенског држављанства;
 - 8) основ стицања југословенског држављанства;
 - 9) датум стицања југословенског држављанства;
 - 10) полатак о упису у матичну књигу рођених.
- (3) Евиденција из става 1. овог члана води се на прописан начин.

Члан 51.

Савезни орган надлежан за унутрашње послове ће од републиких органа преузети нерешене захтеве за пријем у југословенско држављанство и отпуст из југословенског држављанства поднесене од 27. априла 1992. године до ступања на снагу овог закона.

Члан 52.

Поступак за решавање захтева за стицање и престанак југословенског држављанства започет пре дана ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама овог закона.

IX. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 53.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 90 дана ступања на снагу овог закона.

Члан 54.

Дађом ступања на снагу овог закона престаје да важу Закон о држављанству Социјалистичке Федеративне Републике Југославије („Службени лист СФРЈ“, бр. 58/76).

Члан 55.

Овог закон ступа 1. јануара 1997. године.

410.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, издајем

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПУТНИМ ИСПРАВАМА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ДРЖАВЉАНА

Проглашава се Закон о путним исправама југословенских држављанства, који је донела Сажвезна скупштина, на седници Већа грађана од 16. јула 1996. године и на седници Већа република од 16. јула 1996. године.

ПР бр. 218
16. јула 1996. године
Београд

Председник
Савесне Републике Југославије,
Зоран Лилић, с. р.